

Sajnos ezek a kérdések *nem egyszerűen közhelyek*, hanem *mechanikus, tartalom nélküli reflexek* (melyek bárhová beilleszthetők, s bármikor elővehetők), melyekre nem a válasz a fontos (s tulajdonképpen a kérdés sem az), hanem maga a „mondás”, a szavak, mondatok gyors előhúzása (a *kommunikáció „mián”*).

Talán én vagyok túl igényes és öntelt, s ezért nem felelek meg az „alantas plebs” szófordulatai, kérdései? Nem hiszem. Nem várom el, hogy az idős szomszéd bácsi a metafizikáról, esetleg a relativitáselmétről kezdjen érdeklődni. Én csak *közhelymentes, igazi érdeklődéssel megtöltött kérdéseket* (s nem panelokat) várok, nem kutyafuttában odavetve, hanem meg-megállva, s őszintén, nem csak úgy „kellésből”. Ha pedig nincs idő, vagy téma, akkor csak őszinte köszöntést, kézszerítást. És menni tovább.

Szépek a panelházak, szép a lakótelep. De nekem jobban tetszenek az egyszerű paraszti épületek, vagy egy domboldal, kis présházzal.

Abban legalább van valami tartalom.

Bármí Áron

Darátum

létr: a török eredetű *darál* szóból, hogy megalkotója a *granulál* : *granulátum* mintájára nem latin eredetű tövekhez is hozzáilleszthetőnek vélte a latinból készen átvett *granulátum*, *preparátum*, *referátum* stb. szavak (á)um-végződését. Bármily mulatságos is azonban ez a szóalak, az ilyen jellegű képzés nem egyedülálló: hazánkban van jó néhány *forgalmista*, sőt *egyetemista* is. Különössé ugyanaz teszi, mint a *kitaláció*-t: mielőtt a képzőt az -ál végződésű töhöz csatolnánk, a tövet meg kell fosztanunk utolsó mássalhangzójától.

Sörrágcsáló

Hála kormányunk nyugodt és ösztönző gazdaságpolitikájának, egyre több magyar polgár fog különféle vállalkozásba. Szinte gombamod nőnek ki a földből az új kis bódék, boltok, bodegák, butikok, üzletek, shopok stb. a régiek helyébe, mellé, fölé, alá. A bódék, boltok stb. (l. fent) profilja is roppant széleskörű: foglalkoznak mindennel a vibrátorárlástól kezdve egészen a szikvízpalackozásig.

Mindezt mosolygó arccal látom, figyelem, és csak úgy derül közben pici szívem. Forog a tőke a kézen (hozsánna); a tulajdonosok mind kedves és értelmes emberek (eové); mindent lehet kapni (halihó); nincs egy vasam se... – no, ez már nem trallala, de majd csak lesz jobb (?).

Minden szép, addig a pillanatig, amíg meg nem nézem a kis boltoeska cégtábláját. Ilyenkor csikorogni kezdenek a fogaim, és kiburulok, mint izgága csecsemő a kislavórból. E cégnevek ugyanis sokszor magyartalanok,

ostobák, nyelvtanilag hibásak, hogy tovább ne is soroljam. Hadd éljek itt egy-két példával, a teljesség igénye nélkül (a listát tapasztalatai alapján bárki folytathatja). Tehát: MARIKA BÜFÉ, OTTHON BISZTRÓ (a részegesek második otthona; vagy az első?), CIC-MIC BUTIK, SZIVORNYA SÖRÖZŐ, MISI DIVATSZALON stb. Lázálmaimban olykor előbukkan néhány hasonló elnevezés, ajánlom a leendő maszekok szíves figyelmébe: GIZI BUTIK, HARMÓNIA TEMETKEZÉSI VÁLLALKOZÁS, PITYU HULLAGYALÁZÓ SZALON, FOGADÓ TORGYÁN JÓZSEFHEZ, JOLI GOMBATENYÉSZTŐ (ÉS VÉGTAGSPECIALISTA), ADOLF PROPÁN-BUTÁN GÁZCSERETELEP.

Szegeden a Párizsi körúton van egy aranyos kis ivóhely, az a neve: BORHARAPÓ. Ezt meglátni a véletlen, s belehalni csak egy pillanat műve volt. Eltűnődtem: itt netán kifejlesztették a szilárd halmazállapotú bort? Vagy megisszák előbb a bort, és utána elrágcsálják a poharat? Esetleg fordítva?

Ha sok pénzem lesz, és elmegy az eszem (az előbbtől nagyon távol, az utóbbihoz igen közel állok), nyitok én is egy kiskocsmát, az lesz a neve: SÖRRÁGCSÁLÓ. És szívesen elvárok oda minden elmebeteget, dilist és őrltet, aki csak van ebben a kies országban.

Csak attól félek, az én boltomba schogy se férne be tízmillió ember.

PiF

Füszerso

Szóval fokhagymabors és *füszerso*! Hát nem csupán a vörös csillagokat, az úttörőnyakkendőket, az *elvtársamozásokat* meg a Lenin-szobrokat potyogtattuk el az úton az Európába-menetelés közben, de nagy igyekeztünkben a hosszú ékezeteket is divatjamúlt kacatként dobtuk ki az ablakon? (Hogy most egyéb szövegbeli hanyagságokról, betűhibákról és -hiányokról ne szóljunk.) Vagy netán olyan rafinált nyelvészrel fordítottatta le a kerepestarcsai Szilasmenti MGTSz a német szövegű használati utasítást, aki a nyelv redundáns voltát akarta szemléltetni anyanyelvünkön? Hisz valljuk meg: azért így is megértjük, mit kell tennünk a tasakban levő fűszerrel. Persze, azért nem annyira redundáns ez a nyelv, mert hát ki tudja: 4 tiszt (t)ított sertésfűlét (fűl tárgyesetben) kell-e megforgatnunk az ízletes szaftban, vagy 4 tisztított sertésfűlet (a fűl tárgyesete), gondolván arra, hátha a mikszáthi jó palócok ízes nyelvén született a felirat, ahol a fűl csak fűl. (Aki tudja, hol van Kerepestarcsa, az nyilván e második feltevést is komolyabban fontolóra veszi.)